گزارش روز

بی توجهی سران آسه‌آن به بحران میانمار با اشاره آنگ سان سوچی

مسلمانان روهینگیا را نادیده بگیرید

میثم سلیمانی

کماکان بسیاری از کشورهای جهان تلاش می کنند تا مساله مسلمانان روهینگیا در میانمار را نادیده بگیرند. این نادیده گرفتن حتی در میان همسایگان نزدیکی که هم مرز با میانمار هستند نیز به آسانی قابل مشاهده است. پیش نویس بیانیه نهایی نشست سران کشورهای جنوب‌شرقی آسیا (آسه‌آن) که به دست رویترز رسیده نشان می‌دهد که در این بیانیه هیچ اشاره‌ای به حمله نظامیان میانمار به مسلمانان روهینگیا در استان راخین این کشور نشده است. این در حالی است که اقدام ارتش میانمار از سوی سازمان ملل متحد یک پاکسازی قومی شناخته می‌شود. در یک بند از این بیانیه که روز دوشنبه رویترز آن را منتشر کرد تنها بر اهمیت کمک‌های بشردوستانه برای قربانیان بلایای طبیعی در ویتنام و جنگ اخیر ارتش فیلیپین با تروریست‌ها و مردم آسیب دیده بر اثر این جنگ و همچنین جوامع آسیب دیده در استان راخین میانمار تاکید شده است. این بیانیه توسط فیلیپین، رییس دوره‌ای سازمان همکاری‌های آسه‌آن که میانمار را نیز شامل می‌شود، تنظیم شده است. رهبران سازمان روز دوشنبه در جلسه عمومی که در مانیل برگزار شد یکدیگر را ملاقات کردند. پیش نویسی که از سوی مانیل تهیه شده است هیچ گونه جزییاتی از وضعیت مسلمانان در شمال استان راخین ارایه نمی‌دهد یا از اصطلاح روهینگیا برای اقلیت مسلمان تحت تعقیب ارتش میانمار استفاده نمی کند. چرا که به نظر می‌رسد رهبر کنونی میانمار آنگ سان سوچی از رهبران سایر کشورها خواسته تا از طرح آن جلوگیری کنند. حکومت عمدتا بودایی میانمار، قوم مسلمان روهینگیا را مهاجر غیرقانونی می‌دانند که از بنگلادش به میانمار کوچ کردند و آنها را به عنوان شهروند خود به رسمیت نمی شناسد. از روز ۲۵ آگوست نیز موج جدیدی از حملات نظامیان به این گروه از مسلمانان در استان راخین میانمار آغاز شد که تاکنون بیش از ۶۰۰هزار نفر از مردم این قوم به بنگلادش فرار کردند تا بتوانند به یک پناهگاه در اردوگاه‌های پناهجویانی که در مرز میان بنگلادش و میانمار ساخته شده است پناه ببرند. در حال حاضر وضعیت قوم روهینگیا خشم افکار عمومی در بسیاری از کشورهای جهان را برانگیخته است. افکار عمومی بیش از هرچیز از آنگ سان سوچی ناراحت هستند چرا که او خود فردی بود که مورد این ظلم قرار گرفته است و به همین دلیل در سال ۱۹۹۱ نیز جایزه صلح نوبل را دریافت کرد اما او تاکنون هیچ‌یک از اقدامات نظامی در میانمار را محکوم نکرده است. در ماه سپتامبر آنتونیو گوترش، دبیر کل سازمان ملل متحد بحران در استان راخین میانمار را یک پاکسازی قومیتی دانست. با این وجود بعضی از اعضای کشورهای آسه‌آن به ویژه مالزی که اکثریتی مسلمان دارد، نگرانی خود در این خصوص را ابراز کرده‌اند اما به نظر می‌رسد با توجه به اصل عدم دخالت کشورهای عضو در امور داخلی سایر کشورها این موضوع به راحتی در این اجلاس کنار گذاشته شده است. در ماه سپتامبر، مالزی در بیانیه‌ای موضع وزرای خارجه کشورهای عضو آسه‌آن در راستای عدم شناسایی مردم راخین به عنوان یک جامعه آسیب دیده را رد کرد. سوچی در سخنان خود پس از ورود به مانیل هیچ اشاره‌ای به بحران در کشورش نکرد و این در حالی است که او در سال ۱۹۹۹ هنگامی که کشورش به دست فرماندهان نظامی اداره می‌شد از اصل عدم مداخله کشورهای آسه‌آن در کشورهای دیگر انتقاد کرد. او در یک روزنامه تایلندی به نام ملت در آن زمان نوشت: این سیاست عدم دخالت تنها بهانه‌ای برای کمک نکردن است و در این روز و سال شما نمی‌توانید جلوی دخالت نکردن در کشورها را بگیرید. وی گفت که این اصل با وجدان‌های بیدار همخوانی ندارد. روبرتو رومولو، وزیر امور خارجه سابق فیلیپین، به خبرگزاری رسمی این کشور گفت که به نظر می‌رسد هیچ بحثی درباره روهینگیا در این نشست وجود ندارد. وی افزود: ما احترام زیادی برای خانم آنگ سان سوچی، برنده جایزه صلح نوبل قایل هستیم. ویلینور پاپا، نماینده سازمان عفو بین‌الملل فیلیپین به خبرگزاری این کشور گفت: رهبران کشورهای آسه‌آن در مورد تروریسم و صلح و نظم صحبت می کنند، اما آنها در صحبت‌های خود عملا مردم را نادیده می گیرند. در حال حاضر بیش از دو دهه از مبارزات دموکراسی خواهانه آنگ سان سوچی می گذرد؛ فردی که سال‌ها برای رسیدن به دموکراسی در کشورش در حصر خانگی به سر برد و حتی جایزه صلح نوبل گرفت حالا متهم اصلی وقایع اخیر و پاکسازی قومی در میانمار است. او که همواره کشورهای زیادی را به دلیل نادیده گرفتن شرایط حاکم بر کشورش متهم می کرد، حالا این اتهام به سوی خودش نشانه گرفته شده است. سوچی که اکنون رهبری کشورش را برعهده گرفته است سایر کشورهای عضو را مجبور کرده است تا بحران داخلی در کشورش را نادیده بگیرند و هیچ سخنی در خصوص بحران مردم روهینگیا به میان نیاید. او در حالی به جلسه سران کشورهای عضو حاضر شد که نه تنها آنها را به دلیل سکوت کردن در برابر این جنایت محکوم نکرد بلکه با حضور آرام و بی‌سر و صدای خود از اقدام آنها نیز تشکر کرد. دیوید متیسون، یکی از محققان سابق در حوزه حقوق بشر که اکنون به صورت یک تحلیلگر مستقل در میانمار حضور دارد، گفت: نشست‌های آسه‌آن برای پاسخ‌های سیاسی به مسائل مهم حقوق بشری که بر کل منطقه تاثیر می گذارد، طراحی نشده‌اند. در حال حاضر دولت سوچی از این وضعیت و سنتی که بر آسه‌آن حاکم است در راستای منافع خود استفاده کرده است.

اما هرچقدر کشورهای عضو آسه‌آن بخواهند این بحران را نادیده بگیرند اما تاکنون در این بحران صدها نفر جان خود را از دست داده‌اند و بازماندگان این سرکوب، تجاوز و تیراندازی سربازان میانماری و مسائل مذهبی مسلمانان روهینگیا را مجبور کرده است تا منطقه‌ای را که مسلمانان این قوم در آن زندگی می کردند، ترک کنند.

سوچی که خود روزی رهبری مبارزه غیرخشونت‌آمیز برای رسیدن به دموکراسی و حقوق بشر در میانمار را برعهده داشت حالا برای دفاع از مسلمانان روهینگیا در زیرمجموعه دولتی که او مسوولیت آن را برعهده دارد هیچ اقدامی صورت نداده است. سوچی در یک سخنرانی در ماه سپتامبر از جامعه بین‌المللی درخواست صبر کرد و گفت که پناهندگان بخشی از بحران هستند و برای اینکه مسوولیت خود را در این راستا کاهش دهد، اعلام کرد که بیش از نیمی از روستاهای مربوط به مسلمانان روهینگیا سالم است و هنوز نابود نشده‌اند.

هرچند ارتش مسوولیت کامل این اوضاع را برعهده گرفته و مدعی است در پاسخ به عملیات‌هایی که مردم روهینگیا علیه ارتش انجام داده‌اند، دست به این اقدام زده است و حتی برخی نیز مدعی هستند که پایان دادن به این موضوع در اختیار آنگ سان سوچی نیست اما دولت سوچی از فعالیت‌های ارتش حمایت کرده و هیچ‌گونه اعتراضی نسبت به آن صورت نگرفته است.

همچنین هنگامی که شورای امنیت سازمان ملل متحد در هفته گذشته برای میانمار تشکیل جلسه داد تا طی بیانیه‌ای خواستار توقف خشونت بیش از حد نظامیان میانمار علیه مسلمانان روهینگیا شود، دفتر آنگ سان سوچی این بیانیه را مایه تاسف خواند. از همین رو چین نیز به عنوان عضو دایم شورای امنیت سازمان ملل به دلیل اصل عدم مداخله در مسائل داخلی کشورها این بیانیه را رد کرد و اجازه تصویب آن را در جلسه شورای امنیت نداد و دولت میانمار نیز این اقدام چین را ستایش کرد. با این وجود گفتنی است که اصل عدم دخالت در مسائل داخلی کشورها یکی از پایه‌های سنتی کشورهای عضو آسه‌آن است که اکنون پنجاهمین سال تاسیس خود را جشن می گیرد.

هنوز مشخص نیست به طور دقیق چه نکاتی در جلسات درونی سران کشورهای عضو میانمار مطرح خواهد شد اما مدیر بخش همکاری‌های سیاسی و امنیتی آسه‌آن در وزارت امور خارجه اندونزی به خبرگزاری آسوشیتدپرس گفت که دولت وی در این نشست، بحران مسلمانان روهینگیا را پیگیری خواهد کرد و در این باره افزود: ما نمی‌توانیم در برابر این بحران سکوت کنیم چرا که ما باید به آنها کمک کنیم.

همچنین هری روکو، سخنگوی رودریگو دوترته رییس‌جمهور فیلیپین روز دوشنبه اعلام کرد: میانمار اجازه بازگشت مسلمانان روهینگیا به خانه‌های‌شان را خواهد داد. براساس گزارش «مانیل تایمز»، سخنگوی رودریگو دوترته طی یک نشست مطبوعاتی در سی‌ویکمین اجلاس آسه‌آن، گفت: سازمان آسه‌آن در خصوص مسلمانان روهینگیا ابراز نگرانی کرد. روکو ادامه داد: میانمار گفت بازگشت آوارگان سه هفته پس از امضای تفاهم‌نامه با بنگلادش شروع خواهد شد. وی افزود: گزارش کوفی عنان، دبیر کل پیشین سازمان ملل مورد بررسی قرار گرفت و کمک‌های بشردوستانه برای مسلمانان روهینگیا مورد استقبال واقع شد.

برش

پاکسازی قومی

دفتر نخست وزیری بریتانیا روز گذشته اعلام کرد که به نظر می‌رسد اقدامات نیروهای نظامی در میانمار علیه مردم روهینگیا به مانند یک پاکسازی قومی است. سخنگوی ترزا می، نخست‌وزیر این کشور گفت: ما از خشونت‌های غیرانسانی که در استان راخین در حال وقوع است به‌شدت ناامید شده‌ایم. وی افزود: این یک بحران بزرگ حقوق بشری است که توسط ارتش میانمار به وجود آمده است. به نظر می‌رسد یک پاکسازی نژادی است.

سوژه روز

استاندارد چندگانه امریکا این‌بار در «مانیل» به چشم آمد

حقوق‌بشر، حلقه مفقود دیدار ترامپ-دوترته

گروه جهان | روابط امریکا و فیلیپین با روی کار آمدن رودریگو دوترته در سال گذشته وارد عصر جدیدی شد. هرچند این کشور به عنوان یک حیاط خلوت برای امریکا در جنوب شرق آسیا به حساب می آید، اما در طول یک سال اخیر این کشور در مسیر چندجانبه‌گرایی و نزدیکی بیشتر با چین و روسیه قدم برداشته است. با این وجود روز دوشنبه دونالد ترامپ، رییس‌جمهور ایالات متحده در دیدار با همتای فیلیپینی خود گفت: ملاقات بسیار خوبی با رییس‌جمهور رودریگو دوترته داشته است. این در حالی است که که ترامپ هیچ اشاره‌ای به اتهامات حقوق بشری که متوجه رییس‌جمهور فیلیپین است، نکرد. بسیاری معتقدند که دوترته به بهانه مبارزه با قاچاقچیان موادمخدر به شکل استبداد گونه‌ای تاکنون تعداد زیادی از افراد را کشته است. هرچند دونالد ترامپ در این نشست به‌شدت از سوی رسانه‌ها در خصوص پاسخگویی به این موضوع مورد هجمه قرار گرفت با این وجود کاخ‌سفید اعلام کرد در نشستی که میان دو رییس‌جمهور برگزار شده است، دونالد ترامپ روی موضوعاتی همچون مبارزه با داعش، قاچاق مواد مخدر و همچنین مسائل مربوط به تجارت آزاد متمرکز شده است. سارا سندرز، سخنگوی کاخ سفید گفت: حقوق بشر در چارچوب بحث مبارزه با قاچاقچیان غیرقانونی مواد مخدر در فیلیپین مورد بحث قرار گرفته است. با این وجود سخنگوی دوترته هرگونه صحبت در خصوص حقوق بشر را تکذیب کرد و گفت حتی در چارچوب بحث قاچاق مواد مخدر نیز هیچ صحبتی در خصوص نقض حقوق بشر به میان نیامده است. دونالد ترامپ در واکنش به سوال خبرنگاران در خصوص این موضوع هیچ واکنشی نشان نداد و تنها به سر تکان دادن اکتفا کرد و سخنگوی دوترته نیز تاکید کرد که هیچ‌گونه صحبتی در این خصوص به میان نیامده است. از طرفی برخی معتقدند که نشست دونالد ترامپ با دوترته یک تضاد جدی میان نقش ترامپ رییس‌جمهور و ترامپ به عنوان یک معامله‌گر املاک ایجاد کرده بود. گفته می‌شود در جلسه خصوصی که میان ترامپ و دوترته برگزار شد، دونالد ترامپ به همراه شریک خود در برج ۱۵۰ میلیون دلاری لوکس ۵۷ طبقه در مانیل به این جلسه آمد. پیش از جلسه دوجانبه میان دوترته و ترامپ آنها در جمع خبرنگاران تشریفات اولیه را به جا آوردند و به خصوص عکاس‌ها سعی کردند لحظه دیدار آنها و حاشیه‌های آن را به ثبت برسانند. ترامپ به خبرنگاران گفت: ما ملاقات خوبی با هم داشتیم و رهبری آقای دوترته در اجلاس سران را مورد تحسین خود قرار می‌دهم و در شامی که مهمان ایشان بودم، توانستیم مجموعه‌ای از نمایش‌های فرهنگی را مشاهده کنیم و این بسیار عالی بود. به محض آنکه خبرنگاران تلاش کردند از ترامپ در مورد بحث حقوق‌بشر بپرسند دوترته به سرعت تلاش کرد مانع از این اقدام شود و گفت: این جلسه یک کنفرانس خبری نیست بلکه ما اکنون در یک جلسه دوجانبه حضور داریم. وی در ادامه خبرنگاران را جاسوس خواند. نیروهای امنیتی نیز تلاش کردند تا به خبرنگاران حمله‌ور شوند و در نهایت آنها را از اتاق خارج کردند اما پیش از اینکه روزنامه‌نگاران از اتاق خارج شوند ترامپ خنده‌ای از سر رضایت کرد. سخنگوی دوترته گفت: آقای ترامپ در جلسه تقریبا ۴۰ دقیقه در مورد نگرانی‌های خود در خصوص تعرفه خودروهای امریکایی صحبت کرده است. همچنین دوترته از همکاری نیروهای امریکایی برای مبارزه با نیروهای داعش در جنوب فیلیپین تشکر کرد. در عین حال همزمان با دیدار میان دوترته و ترامپ در خیابان‌های مانیل صدها نفر از معترضان به حضور ترامپ در خاک فیلیپین جلوی سفارت امریکا رفتند و با نیروهای ضدشورش درگیر شدند. معترضان پوسترهای ضدامریکایی که در آنها ترامپ به شکل هیتلر کشیده شده بود در دست داشتند. این افراد در نهایت با حمله‌های پلیس ضدشورش از محل پراکنده شدند.

کتاب

آنچه گذشت

بخش دوم | پس از شکست در انتخابات جورج بوش مرا به صرف همبرگر دعوت کرد

نویسنده: هیلاری کلینتون

مترجم: مریم منظمی

او به عنوان قهرمان حقوق مدنی و عضو کنگره، گفته که رییس‌جمهور منتخب به دلیل شواهدی دال بر دخالت روسیه در انتخابات، مشروع نیست. دیگر اعضای کنگره هم به جان پیوسته‌اند و همراه او رییس‌جمهور جدید را تفرقه‌انداز می‌دانند و او را بایکوت کرده‌اند. بسیاری از دوستان نزدیک و حامیان من هم، مصر بودند در خانه بمانم.

دوستانم می‌دانستند نشستن بر سکویی که دونالد ترامپ قرار است روی آن به عنوان فرمانده کل قوا در چهار سال آینده، سوگند یاد کند چقدر دشوار و تماشای صحنه تحلیف او تا چه اندازه دردناک است. برای روی ندادن این اتفاق، سرسختانه مبارزه انتخاباتی کرده بودم. باور داشتم که او به مثابه خطری زنده و آشکار برای کشور و جهان است. حالا بدترین اتفاق ممکن روی داده بود و او قرار بود برای به دست گرفتن زمام امور کشور سوگند یاد کند. با مبارزات انتخاباتی ناجوانمردانه‌ای که ترامپ راه انداخته بود اگر می‌رفتم، امکان هوشدنم و شنیدن فریاد «دستگیرش کنین!» هم وجود داشت. با تمام اینها، هنوز خودم را موظف می‌دانستم آنجا باشم. انتقال مسالمت‌آمیز قدرت، از دیرباز یکی از مهم‌ترین رسوم کشور ما بوده است. من به امید اینکه کشورهای دیگری هم از شیوه ما پیروی کنند، در سفرهایی که به عنوان وزیر امور خارجه به سراسر دنیا داشته‌ام آن را تبلیغ کرده‌ام. اگر واقعا به آن باور داشتم باید احساساتم را کنار می گذاشتم و می‌رفتم. من و بیل مساله را با خانواده‌های بوش و کارتر در میان گذاشتیم و نظرشان را در این مورد جویا شدیم. جرج و جیمی جزو نخستین افرادی بودند که پس از انتخابات با من تماس گرفتند و این، برایم بسیار باارزش بود. جرج تنها چند دقیقه پس از پایان سخنرانی پذیرش شکستم در انتخابات تلفن زد و با بزرگواری پشت خط منتظر ماند تا اعضای ستاد و حامیانم را برای آخرین بار در آغوش بکشم.

او هنگام گفت‌وگوی تلفنی پیشنهاد داد تا در نخستین فرصت برای خوردن همبرگر قراری بگذاریم و به گمانم این روشی تگزاسی بود برای گفتن «حال تو می‌فهمم!» جرج و جیمی هر دو درک می کردند که خود را مقابل تمام کشور به آب و آتش زدن چه حسی دارد. جیمی هم گزندگی شکست را چشیده بود. کمی در این باره با جیمی درد دل کردیم. گفتم: «جیمی این بدترین اتفاقی بود که می‌تونست بیفته.»

- «بله هیلاری، همین‌طوره!»

بر کسی پوشیده نبود که این دو رییس‌جمهور اسبق امریکا هوادار دونالد ترامپ نیستند. ترامپ مخصوصا به برادر جرج، یعنی جِب جفا کرده بود. با این اوصاف آیا آنها به مراسم آغاز می‌رفتند؟ بله. همین، انگیزه لازم را برایم فراهم کرد. من و بیل هم می‌رفتیم. اینگونه شد که من روز بیستم ژانویه در آستانه ورودی عمارت کنگره، منتظر اعلام نامم بودم. راه درازی پیموده بودم. حالا چند گام دیگر هم باید برمی‌داشتم. بازوی بیل را گرفتم و آن را از سر قدردانی برای بودنش در کنارم، فشردم. نفس عمیقی کشیدم و با کشدارترین لبخندی که می‌توانستم روی صورت بنشانم از در گذشتم. روی سکو کنار خانواده بوش نشستیم. چهارنفرمان چند دقیقه پیش وارد شده همدیگر را دیده بودیم و احوال دخترها و نوه‌های هم را جویا شده بودیم. چنان گرم صحبت بودیم که گویی آن هم، روزی مثل بقیه روزها بود. جرج و لورا ما را از اخبار سلامتی والدین جرج یعنی جرج پدر و باربارا باخبر کردند. هر دو اخیرا در بیمارستان به سر می‌بردند و حالا خوشبختانه صحیح و سالم بودند. همچنان که منتظر ورود رییس جمهور منتخب بودیم، خیالم به بیست و چهار سال پیش پر کشید؛ روز خارق‌العاده‌ای که بیل به عنوان رییس‌جمهور برای نخستین‌بار مراسم تحلیف به جا آورد. آن روز باید برای جرج پدر و باربارا روز سختی بوده باشد. اما آن دو به طرز غریبی با ما مهربان بودند. رییس‌جمهور سابق نامه‌ای در اتاق بیضی کاخ سفید برای بیل گذاشته بود. آن نامه یکی از دلنشین‌ترین و میهن پرستانه‌ترین چیزهایی است که تا به امروز خوانده‌ام. او نوشته بود: «موفقیت تو امروز، موفقیت کشور ما است. با همه توان حمایتت می کنم.» هشت سال پیش ما هم تلاش کردیم همین مهربانی را در حق جرج پسر و لارا روا داریم. در این لحظه سعی می کردم چنین رویکردی نسبت به رییس‌جمهور جدید هم داشته باشم. همان‌طور که در سخنرانی پذیرش شکستم آوردم او شایسته ذهنی باز و فرصتی برای رهبری است. به الگور هم فکر کردم که در سال ۲۰۰۱ با وجود کسب آرای بیشتر از جرج بوش با خویشتنداری در مراسم تحلیف او حاضر شد. پنج نفر از اعضای دادگاه عالی درباره نتیجه آن انتخابات تصمیم گرفتند. تحملش باید وحشتناک بوده باشد. انگار مرور رنج و شکست‌های انتخابات گذشته را به عنوان سرگرمی جدیدی برای خودم ابداع کرده بودم. جان آدامز، دومین رییس‌جمهور کشور ما و نخستین کسی بود که در سال ۱۸۰۰ از توماس جفرسون شکست خورد و با خفت از کاخ سفید رانده شد. هرچند ۲۵ سال بعد با انتخاب شدن پسرش یعنی جان کوئینسی جبران مافات کرد. در سال ۱۹۷۲ جرج مک گاورن در ۴۹ ایالت از ۵۰ ایالت، نتیجه را به ریچارد نیکسون واگذار کرد. من و بیل در ستاد انتخاباتی مک گاورن سخت کار کرده بودیم و خاطراتی فراموش نشدنی از آن شکست داریم. یاد ویلیام هوارد تافت به خیر که تدی روزولت، مسبب پیروزی‌اش در انتخابات شد. چهار سال بعد تدی روزولت به این نتیجه رسید که تافت به عنوان رییس‌جمهور عملکرد چشمگیری نداشته و از آن پس خودش به عنوان کاندیدای حزب سوم وارد شد و رای‌ها را شکست اما وودرو ویلسون پیروز شد. حتما آزاردهنده بوده است. بعد بیل به آرنجم زد و به زمان حال برگشتم. خانواده‌های اوباما و بیدنز مقابل‌مان بودند. اوباما را داخل لیموزین ریاست‌جمهوری، کنار مردی مجسم کردم که بخشی از شهرتش را با ادعای کذب درباره محل تولد باراک به دست آورد و او را متهم کرد که امریکایی نیست. گاه در طول مراسم آن روز با میشل نگاه اندوهناکی رد و بدل می کردیم که معنایش این بود: «باورت میشه؟!» هشت سال پیش در روز تحلیف باراک که هوا بسیار سرد بود، سرمان پر از طرح و نقشه و برنامه‌های شدنی بود اما امروز تنها به حفظ ظاهر و تمام کردن کارمان فکر می کردیم. سرانجام رییس‌جمهور منتخب از راه رسید. دونالد ترامپ را از سال‌های دور می‌شناختم اما هرگز فکرش را هم نمی کردم که او روزی روی پله‌های مقابل عمارت کنگره بایستد و به عنوان رییس‌جمهور امریکا تحلیف به جا آورد.

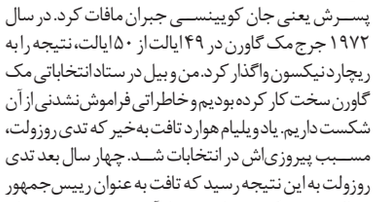

عراق

بلای طبیعی باعث کنار رفتن اختلافات ترکیه با اقلیم کردستان شد

زلزله؛ آزمون رابطه میان اربیل و بغداد

گروه دیپلماسی | زلزله در مرزهای ایران و عراق، تازه‌ترین تحولی است که بعد از دو ماه بسیار پر چالش، شهروندان اقلیم کردستان عراق را گرفتار کرده است. آنگونه که قباد طالبانی، معاون نخست‌وزیر اقلیم کردستان در حساب کاربری توییتر خود می‌نویسد: «یک زمین‌لرزه واقعی بر تمامی زلزله‌های سیاسی، امنیتی، بشری و اقتصادی در کردستان و عراق افزوده شد. برای همه آسیب‌دیدگان دعا می کنم و آرزوی امنیت و سلامت دارم.» این زلزله کمتر از دو ماه بعد از برگزاری همه‌پرسی استقلال کردستان عراق رخ می‌دهد، همه‌پرسی‌ای که بر اثر آن شرایط روابط دوجانبه میان دولت عراق و اقلیم کردستان عراق دچار مشکلات جدی شد و حتی بیم درگیری‌های نظامی گسترده میان کردها با دولت عراق ایجاد شد. هر چند طی یک ماه گذشته، پیشرفت‌هایی در نزدیک شدن اربیل و بغداد به گفت‌وگو دیده می‌شود، اما زلزله سلیمانیه، یکی از اصلی‌ترین آزمایش‌هایی است که آمادگی دو طرف برای همکاری و مذاکره با یکدیگر را نشان می‌دهد. دولت ترکیه، همسایه شمالی عراق که یکی از اصلی‌ترین مخالفان برگزاری همه‌پرسی استقلال در اقلیم کردستان بود، نخستین کشور خارجی بود که بعد از وقوع زلزله برای کمک‌رسانی به مناطق آسیب دیده، چه در ایران و چه در خاک عراق و منطقه اقلیم کردستان، اعلام آمادگی کرد. بر اساس گزارش رسانه‌ها در همان ساعات اولیه وقوع زلزله، هواپیماهای باربری نظامی ترکیه یک محموله کمک‌های بشردوستانه و امدادی برای آسیب‌دیدگان در سلیمانیه ارسال کردند.

در این میان در گفته‌های نچیروان بارزانی، نخست‌وزیر اقلیم کردستان عراق و حیدر العبادی، نخست‌وزیر عراق، نشانی از هماهنگی دوجانبه وجود ندارد. بارزانی از دولت ترکیه به دلیل ارسال کمک‌ها با استفاده از پرواز به فرودگاه سلیمانیه و از طریق مرز زمینی ابراهیم خلیل تشکر و اعلام کرده است که پلیس و نیروهای امنیتی اقلیم کردستان برای کمک به آسیب‌دیدگان زلزله به سلیمانیه اعزام

شده‌اند. در عین حال، حیدر العبادی، نخست‌وزیر عراق نیز در بیانیه‌ای از همه نهادهای مرتبط و گروه‌های دفاع غیرنظامی خواسته است که برای واکنش به این بلای طبیعی آماده باشند و به منطقه بروند.

به گزارش خبرگزاری آسوشیتدپرس، ۳۳ کامیون اقلام امدادی از سوی ترکیه، روز دوشنبه از مرز ابراهیم خلال به سمت شهر سلیمانیه حرکت کردند که این کمک‌ها شامل ۳۰۰۰ چادر، ۱۰ هزار تخت و پتو و غذا می‌شد. به گزارش خبرگزاری آناتولی یک فروند هواپیمای باربری نظامی ترکیه هم بامداد دوشنبه تعدادی از امدادگران و اقلام کمکی ترکیه را به سلیمانیه ارسال کرده است. بر اساس اعلامیه وزارت خارجه ترکیه، این کشور در کنار مردم ایران و عراق است و آماده ارسال کمک‌های امدادی به ایران در صورت دریافت درخواست خواهد بود.

به گزارش آسوشیتدپرس، در عین حال، سد دربندخان در خاک عراق روی رودخانه سیروان (دیاله) بر اثر زلزله روز گذشته آسیب دیده است. رحمان هانی، مدیر این سد که بیش از نیم قرن عمر دارد، به آسوشیتدپرس گفته است که «ترک‌های عمودی و افقی کاملا واضحی بر اثر زلزله به این سد وارد شده است، ترک‌هایی روی جاده بالای سد قابل مشاهده است و بخشی‌هایی از بدنه سد فرو رفته‌اند.» با توجه به سن بالای سد دربندخان، نگرانی‌هایی در مورد احتمال آسیب‌های وارده به آن بر منطقه اطراف وجود دارد.

فلسطین

ارتش اسراییل یک روستا را به تخریب کامل تهدید کرد

ادامه تغییر ترکیب جمعیت «دره اردن»

گروه جهان | ارتش رژیم صهیونیستی در اقدامی تازه، چندین خانواده فلسطینی را با استفاده از یک فرمان نظامی، از مناطق مسکونی در شمال دره اردن، در سرزمین‌های اشغالی کرانه باختری رود اردن، از خانه‌های خود اخراج کرده است. به نوشته خبرگزاری آناتولی، بیش از ۳۰ خانوار فلسطینی، از ساکنان روستاهای منطقه شمال دره اردن، روز دوم نوامبر (۱۲ روز پیش) یک نامه از سوی ارتش اسراییل دریافت کرده‌اند که در آن نوشته است ۸ روز فرصت دارند تا خانه‌های خود را ترک کنند. بر اساس این فرمان قرار است تمام خانه‌های روستاهای فلسطینی در این منطقه تخریب شود. مهدی دراغمه، از اعضای شورای منطقه دره اردن به خبرگزاری آناتولی می گوید: «این دستور دست کم ۲۰۰ فلسطینی از جمله ۴۵ زن و ۶۰ کودک را تحت تاثیر قرار می‌دهد.» رژیم اسراییل، پیش از این اعلام کرده است حتی اگر از کل سرزمین‌های کرانه باختری عقب‌نشینی کند، حاضر به تخلیه دره اردن نخواهد شد. به نظر می‌رسد تلاش‌های جدید ارتش رژیم صهیونیستی در راستای استمرار تغییر اجباری نسبت جمعیتی این منطقه باشد. به نوشته روزنامه هاآرتص، بیش از ۳۰۰ فلسطینی که برای دهه‌ها در این منطقه زندگی کرده‌اند، با این دستور نظامی مجبور به ترک خانه‌های خود می‌شوند. به نوشته این روزنامه این نخستین بار است که بر اساس یک دستور ارتش، فلسطینی‌های ساکن مناطق کرانه باختری مجبور به ترک خانه‌های خود می‌شوند. به گفته این رسانه اسراییلی، دستور ارتش رژیم صهیونیستی با عنوان «فرمان ساختمان‌های غیرمجاز» است و به نوشته این رسانه مستقیما به روستاییان فلسطینی تحویل نشده است. به گفته وکلای روستاییان فلسطینی، نفس این فرمان جدید با دستور ارتش متناقض است، چرا که در «فرمان ساختمان‌های غیرمجاز»، نمی‌توان محتوای آن را در مورد «افرادی که به عنوان شهروند این سرزمین‌ها ثبت شده‌اند» اجرا کرد که عملا به معنای عدم اطلاق آن به فلسطینیان و ارتباط با ساختمان‌های مربوط به شهرک‌نشین‌های یهودی است.

به نوشته رسانه‌ها، سربازان رژیم صهیونیستی نسخه‌هایی از فرمان را در جاده‌های اطراف محل اقامت فلسطینیان رها کرده‌اند. این فرمان توسط رونی نوما، امضا شده است و از ساکنان خواسته‌شده است طی ۸ روز منطقه را ترک کنند و به دلیل آنچه «ساخت و ساز و حق تخریب هر ساختمانی در محل» عنوان شده، حق ورود به آن را ندارند.

به گزارش آناتولی، یوآو گالانت، وزیر مسکن کابینه رژیم صهیونیستی، چهارشنبه هفته گذشته اعلام کرده بود که برنامه‌های تازه‌ای برای «تقویت مناطق یهودی‌نشین در دره اردن» وجود دارد. به گفته این وزیر رژیم صهیونیستی «به ازای هر خانواده جدید یهودی که در این منطقه مستقر شوند، مبلغ خاصی برای کمک به تعاونی‌ها و شهرک‌های کشاورزی میزبان در نظر گرفته‌شده است.» به گفته گالانت، دولت رژیم صهیونیستی برنامه تبلیغاتی تازه‌ای برای تشویق شهرک‌نشین‌های یهودی به مهاجرت به این منطقه در نظر گرفته است. در ۲۱ شهرک غیرقانونی اسراییلی‌نشین که در منطقه دره اردن ساخته‌شده است، بیش از ۶۰۰۰ یهودی زندگی می کنند. منطقه دره اردن، یک چهارم سرزمین‌های کرانه باختری را در بر می گیرد و بیش از ۱۰ هزار فلسطینی در آن زندگی می کنند. دولت رژیم صهیونیستی اجازه ساخت‌وساز به فلسطینیان در این منطقه نداده است، در نتیجه فلسطینیان در سرپناه‌های موقت در این منطقه زندگی می کنند. منطقه دره اردن، از جمله مناطقی است که بر اساس توافق‌های اسلو در حوزه سرزمین‌های «بند C» کرانه باختری قرار می گیرد که کنترل امنیتی و مدیریت آن کاملا در اختیار دولت اسراییل قرار دارد. به نوشته هاآرتص، اغلب ساکنین روستاهایی که ارتش اسراییل دستور تخلیه آنها را داده است، دامداران فلسطینی هستند و ۵۵ هکتار از زمین‌ها یا رسما متعلق به خودشان یا کلیسای کاتولیک است. این دامداران فلسطینی بیش از ۴۰۰۰ گوسفند، ۲۰۰ شتر و ۶۰۰ گاو در این زمین‌ها دارند.

خبر

مصاحبه حریری قانع کننده نبود

گفت‌وگوی تلویزیونی «سعد الحریری» نخست‌وزیر مستعفی لبنان یکشنبه‌شب از شبکه لبنانی المستقبل به صورت پرسش و پاسخ پخش شد. این مصاحبه در واقع نخستین حضور تلویزیونی وی پس از اعلام استعفایش به شمار می‌آید. به گزارش فارس و به نقل از نیویورک تایمز، «این اظهارات که نخستین اظهارنظر عمومی وی از زمان ورود مشکوکش به عربستان در تاریخ ۳ نوامبر است که در همان زمان نیز استعفایش را اعلام کرد، بعید است که بتواند سردرگمی‌ها و تردیدها پیرامون مساله آزادی وی یا گروگان بودن در دست سعودی‌ها یا حتی تردیدها درباره تحت فشار بودن برای استعفایش به عنوان بخشی از استراتژی بزرگ‌تر سعودی‌ها برای افزایش فشار بر ایران به عنوان رقیب منطقه‌ای آنها را از بین ببرد.» در ادامه این گزارش آمده است: «کسانی که درباره وضعیت حریری تردید و سوالاتی داشتند بعید است که با مصاحبه شب گذشته وی با شبکه حزب حامی عربستان وی در لبنان قانع شده باشند، آن هم با وجود مجری‌ای که پایبند به اصول و خط مشی سعودی است.»